

Til lovforslag nr. L 251. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 31. marts 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet

Finansudvalget har behandlet lovforslaget.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Ifølge regeringens forslag til finanslov for 1993 vil statens samlede gæld runde 630 milliarder kroner i 1993. Gælden er sammensat af en indenlandsk gæld på ca. 553 milliarder kroner og en udlandsgæld på ca. 74 milliarder kroner. Ifølge regeringens Budgetoversigt 4 fra december 1992, side 34, forventes, at statens renteudgift vil andrage 60,3 milliarder kroner.

Med udgangspunkt i ovenstående hårrejsende tal for statens gældsætning kunne man forvente, at regeringen ville gøre sit yderste for at begrænse gældsætningen. Ikke desto mindre antager regeringen ifølge Budgetoversigt 4 (side 2), at DAU-underskuddet i 1994 vil komme helt op på 43,9 milliarder kroner. Dette betyder i praksis, at statsgælden i 1994 vil blive forøget med det årlige driftsunderskud. Vi kan

derfor med skræk se frem til, at statsgælden i 1994 vil udvise nye svimlende højder. Fortsætter udviklingen uhindret frem til 1996, vil statsgælden til den tid runde 700 milliarder kroner. Årets rentebetalinger vil da være nået op på 75-77 milliarder kroner – eller svarende til vore samlede momsindtægter!

Denne udvikling er utrolig fjendsk over for vore efterkommere. Det er vore børn og børnebørn, der skal slæbe rundt på den møllesten, vi i øjeblikket hænger om deres hals. Det er nuværende generationers uhæmmede overforbrug af statslige midler, der har anbragt den gøgeunge i finansloven, som rentekontoen udgør. År for år vil rentekontoen æde sig ind på alle andre konti og kræve en fortsat strøm af skattepenge.

Den eneste måde at stoppe dette vanvid på er at sikre balance på det årlige regnskab, så gælden ikke forøges, og at skaffe penge til gældsafdrag fra besparelser og privatiseringer.

Når regeringen med lovforslaget ønsker hjemmel til at optage lån for yderligere 50 milliarder kroner, er det helt absurd. Folketinget skal afvise forslaget og pålægge regeringen at fremlægge en realistisk plan for at få gældsætningen stoppet.